

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
3. emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden kölcsönös inté-
zésendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kidobott fenéksúly.

Pécs, 1901. január 31.

A tengerjáró hajókat fenéksúlylyal szokták ellátni, hogy a hullámok játéka közben föntarthatassák az egyensúlyt. Megesik azonban, hogy a hajó léket kap, vagy megfenéklék valami zátonyon; ilyen esetekben aztán az okos hajós a fenéksúlyt a tengerbe dobja, hogy hajóját megkönnyítve megmentse az elsüllyedéstől vagy a szétroncsolástól.

A mi parlamenti vizeinken is azok a hajók jártak legbiztosabban, a melyek a „közgazdasági tevékenység“ fenéksúlyával voltak megterheltek, de jött a nagy vihar, mely léket ütött rajtuk s az inkompatibilitási törvénynek kilátásába helyezett reformjával olyan zátonyra vetette őket, a honnét csak a fenéksúly eltávolításával menekülhetnek.

Tisza István gróf, aki vezérgálya szerepét játszotta ebben a flótában, elszánta magát arra az áldozatra, hogy kidobja a maga drága fenéksúlyát a flotta megmentése végett. Lemondott egész „közgazdasági tevékenységéről“, megvált az „Adria“ tengerhajózási társaságától, a bihari helyi érdekű vasutaktól, a magyar ipar- és kereskedelmi banktól, a magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankjánál, a rimamurány salgótarjáni vasútnál és a Weitzer-féle aradi waggongyárnál elfoglalt igazgató-tanácsosi, illetve elnöki állásáról.

Nem mintha belátta volna, hogy a kormányval élénk üzleti összeköttetésben álló ilyen vállalatok képvisellete összeütkezésbe jöhet a parlamenti képviselőnek a kormányt ellenőrizni hivatott feladatával, sőt ellenkezőleg, mert illiberálisnak és helytelennek, a politikai és gazdasági életre való kihatásában károsnak, a magyar társadalom egységére és békéjére nézve veszedelmesnek tartja azt az irányzatot, amely száműzni kívánná a közéletből a magyar társadalomnak iparral és pénzügyekkel foglalkozó széles rétegeit. S hogy eme nézetének az összeférhetlenségi törvény küszöbön álló revíziójánál minden feszélyezés nélkül adhasson kifejezést, tartotta szükségesnek lemondani a sok igazgatói és elnöki állásról.

Tisza István tehát küzdeni akar az ellen az irányzat ellen, a mely száműzni

kívánja a közéletből az iparral és pénzügyekkel foglalkozókat. De hát hol van ez az irányzat? Ki szólta valaha az ellen, hogy a közéletben ne szerepeljen, a képviselőházba be ne juthasson a vasgyáros, a hajós, a bankár s az ipar és kereskedelem egyéb szakembere? Nem erre irányul a Tisza István által kárhoztatott irányzat, hanem arra, hogy a képviselői állás megszűnjék lenni az a varázsszer, a mely a társadalom bármely foglalkozású ágából a parlamentbe bejutott embereket egy csapással ipari és pénzügyi szakértelmyé avatja, akik után török magukat azok az ipari és pénzügyi vállalatok, a melyek a kormányval bármilyen üzleti összeköttetésben állnak.

A „Pesti Hírlap“ tegnapi vezércikében pár markáns vonással megfestette azt a közgazdasági tevékenységet, a melynek a képviselők által való üzése adott erőt annak az irányzatnak, a mely ellen most Tisza István az érdektelenség vértjével körülövezve készül sikra szállni. Látjuk — ugymond az idézett cikk — hogy a nagy hitelvállalatok török-zuzzák magukat azért, hogy egy „megbízható“ emberük jusson be a képviselőházba, hogy ott aztán segítsen nekik az érdekeiket a kormányval befolyásával érvényesíteni. Mások ismét ilyen befolyásos képviselőket iparkodnak maguknak „fogni“ a már bentlevők közül, akit aztán *dusan javadalma-zott igazgatói székekkel honorálnak*. Láttuk azt, hogy magasabb provízióju üzleti ügynökség is divatba jött és végül láttuk, hogy a *bankok igazgatói állásai quasi donáció gyanánt jutottak olyan képviselők birtokába, akik a közgazdasági tevékenységéből csak éppen az — ülést ismerik*.

Hát az ilyen „közgazdasági tevékenységre“ mondja Tisza István, hogy az nemcsak megfér a képviselői állással, a parlament tekintélyével és függetlenségével, hanem annak kiküszöbölése a politikai és gazdasági életre káros kihatású, a magyar társadalom egységére és békéjére veszedelmes lenne! Hisz éppen az ő mostani ténye cáfolja le mindezeket a fraziszokat kézzelfogható módon, mert ő az általa összeférőnek, sőt a politikai és gazdasági életre kívánatosnak mondott gazdasági tevékenységéről azért mond le, igazgatói és elnöki székeiből azért vonul vissza, hogy — saját szavait idézve —

kötelessége teljesítésében semmi irányban feszélyezve ne legyen s a veszélyes törekvésekkel szemben fölemelt szava teljes erkölcsi súlylyal essék mérlegbe.

Hisz éppen az a veszedelme a képviselők divatos „közgazdasági tevékenységének“, hogy feszélyezi őket törvényhozói kötelességeik teljesítésében, a kormány kezébe jutván dusan jövedelmező állásaikba, vagy intézeteik számára a kormány kezét hajhászva, erkölcsi függésbe jönnek a kormány irányában és szavuk a parlamentben elveszti azt az erkölcsi súlyt, a melyet annak választóik bizalma megadott.

Kérdés azonban, hogy Tisza István mostani ténye megadhatja-e szavának azt az erkölcsi súlyt, a melyre számít. Hisz világosan kifejti azt a célzatát, hogy most csak azért öltözik az érdektelenség mezébe, hogy megmenthesse az elvet, a mely a képviselői mandátumot anyagi előnyök szerzésére szabadon hasznosíthatónak tartja. És ha ezt az elvet megmentenie sikerült, ki fogja tőle rossz néven venni, ha a dicsőséges küzdelem után ismét elfoglalja azokat az állásokat, a melyeket most a dekorum kedvéért odahagyott, hiszen a saját logikája szerint vétkeznek politikai és gazdasági életünk, társadalmi egységünk és békénk ellen, ha ezt nem tenné.

Pedig meg fogná tehetni, nemcsak azért, mert küzdelmének eredményes volta esetén ezt még erkölcsi tekintetek sem tiltanák, hanem azért is, mert Tisza István sokkal hatalmasabb tehetség, sokkal befolyásosabb egyéniség, semhogy kész örömet vissza ne fogadnák azok, akiket most szabad mozgásának biztosítása végett odahagyott.

Egészen másképp áll a dolog a kisebb kaliberű képviselő-igazgatók egész légiójával, akik ha egyszer megkisérelnék lemondással fölszabadítani magukat a feszélyeztettség bilincsei alól, bizony üthetnék bottal a nyomát élvezett színekuráiknak s azért sietnek is kormánypárti oldalról kijelenteni, hogy Tisza István eljárása épenséggel nem prejudikál mások magatartásának. Pedig hát az csak egyszerű és természetes logika, hogy ha Tisza István az ő igazgatói és elnöki állásait az összeférhetlenségi törvény revíziójával szemben elfoglalandó álláspontjával megegyeztetetőknek nem tartja, ugy ennek állnia kell minden más

Domino-bálra

való kelmék nagy választékban a

„BÉKA“ boltban

kaphatók.

× × × × × × × Csoda olcsó árban. × × × × × × ×

képviselőre is, aki hasonló állásokat tölt be; mert az nem változtat a dolgon. ha azok a kisebb kaliberű igazgatók csak az „érdektelen” vezérszónokot engedik beszélni, maguk pedig csak szavazataikkal támogatják küzdelmében.

Nem egyéb az egész humbugnál: a vezérhajó kidobálja a fenéksúlyt, melyet utóbb könnyen fog pótolhatni, s iparkodik lehuzni a zátonyról a kisebb hajókat, a melyeket fenéksúly nélkül bizony elkapnának a hullámok s elsodornák az ismeretlenség örvényébe.

A Kath. Kör táncestélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. jan. 31.

Minden farsang történetében vannak kiemelkedő pontok, mulatságok, melyek nagyobbak, fényesebbek voltak, mint a többiek s mindamellet mégis igen jól sikerült. Ilyen a többek között minden évben a Kath. Kör bálja, táncestélye. Ilyen volt az idei farsangban a Kath. Kör tegnapi táncestélye.

A Kath. Kör tegnap adta e farsangban első táncmulatságát, a mely valóban a jól sikerült elit mulatságok sorába tartozik.

A nagyszámu rendezőség, *Erreth* Jánossal élén, tőle telhetőleg fényes keretet adott ennek a táncestélynek, melyen *Hanny* Gábor pápai prelátus, a kör egyházi alelnöke is megjelent. Ez alkalommal a kör kitűzte nemzetiszínű lobogóját az épület homlokzatára. A fényesen kivilágított lépcsőházban déli növények voltak elhelyezve. A két biliárdterem pálmákkal s más exotikus növényekkel volt pazarul feldiszitve s az alatta elhelyezett pamlagok kényelmes pihenőül szolgáltak a fáradt táncosoknak.

A rendezőség — melynek vagy huszonöt joghallgató is tagja volt — hét órakor a kör éttermében rendezőségi vacsorára gyűlt egybe, minek végeztével kötelességük után láttak. mintegy sorfalat álltak s vezették be a gyors egymásutánban érkező hölgyeket a táncterembe, mely aztán csakhamar meg is telt szép leányokkal, szép fiatal asszonyokkal s a jó gardédamokkal. Nyüzsgő kép. A leányok körülszállják a termet fiatalemberek karján, a mamák meg aggódó szemekkel nézik őket. Vajjon fognak-e sokat táncolni? És elmondhatjuk bizony, hogy a hölgyek jól mulattak.

De ne vágjunk elébe a később történeteknek.

Minden hölgy egy szép táncrendet kapott a belépéskor, milyent a mulatságokon egy hamar nem láttunk. Nem a drágaságával s pompájával hat, hanem eredeti formájával s izléses egyszerűségével. Négyszög alakú volt az, eltérve a sablonos könyvalaktól, választékos diszitással. Az egész természetesen zsinóron függött s ironnal volt ellátva.

Kilenc óra után megkezdődött egy ropogós csárdással a tánc s folyt az reggel félhatóráig kevés megszakítással természetesen a megfelelő szünórával. A Kath. Kör ez alkalomra *Rác* Guszti bandáját fogadta fel. *Rác* Guszti meg is felelt a várakozásnak. Szívesen húzta s ez a Gusztinál sokat jelent. Hogy úgy mondjuk, szakadtáig húzta a legjobb táncdarabokat s nem igen kellett sokáig újrázni, hogy újra kezébe vegye a nyirettyűt. A szünóra alatt meg pihenés nélkül húzta a legjobb magyar nótákat, azzal az odaadással, a mi csak neki sajátja a mi cigányaink közül.

Táncról a szó szoros értelmében nem igen lehetett szó, a mennyiben a párok minden lépésnél összeütköztek, kénytelenek voltak megállni, annyian voltak. De ez természetesen egy cseppet sem lankasztotta a buzgóságot s mindenki táncolt. Természetesen nagy baj az is, hogy nálunk az elit mulatságokon az a rossz szokás uralkodik, hogy a férfiak ha táncolnak, ha nem, mind a középre állnak s így a közepén táncolni nem lehet, csakis a terem kerületén. Már pedig mindenkinek a terem egy szélén szabadon mozogni lehetetlen, ha annyian vannak, mint a tegnapi esti táncmulatságon. Később javult a helyzet s csak akkor kezdtek igazán táncolni.

Az első négyest tizenegy óra előtt két kolonban mintegy nyolcvan pár táncolta. A második négyest ugyanennyien járták egy óra után. Hogy a szünóra oly későn kezdődött, annak oka a sok újrázás volt, mely csak a jókedv hőmérője. A szünóra félhárom órakor

ért véget s ekkor megkezdődött a soupé csárdás, mely régi jó szokás szerint egy óránál tovább tartott.

A harmadik négyest kora hajnalban mintegy hatvan-hetven pár táncolta.

A megjelent hölgyek névsorát a következőkben adjuk:

Asszonyok: Csáthó Gyuláné (Villány), Bäuerle Jánosné, Szegedi Rezsőné, Koszter Karolyné, Horváth Antalné, Szommer Gyuláné, dr. Náray Lajosné, öz. Mezeiné (Szabolcs), öz. Bachmeier Henrikné, Wurster Jánosné, Bergmann Ignácné, Neuber Ernőné, Krausz Istvánné, Gebauer Istvánné, Taizs Józsefné, Egy Bóláné, Jantay Gyuláné, Dávay Jánosné, dr. Bahula Józsefné, Razgha Gyuláné, Kaffka Karolyné, dr. Sey Ernőné, dr. Parragh Antalné, Gebhardt Ferencné, Dvorszky Gyuláné, dr. Folly Gyuláné, Borsy Györgyné, Schultz Imréné, dr. Krausz Felixné, Putzer Lajosné, Haffner Vilmosné, öz. Mülherr Alajosné, öz. Lechnerné, German Istvánné, dr. Bodó Aladárné, Schmidt Boldizsárné, Dománé, Mestrics Imréné, Breining Péterné, Duka Achillné, Csik Antalné, Vörös Mihályné, Benyovszky Eleonórné, Sey Ferencné, Piatsek Gyuláné, Fekete Mihályné, Szinkovich Karolyné, dr. Ferency Lászlóné, Tallián Zsigmondné, Holics Gyuláné.

Leányok: Schneider Teréz, Gebauer Mari, Csáthó Giza (Villány), Bäuerle Irénke, Koszter nővérek, Náray Márta (Pécsvarad), Bachmaier Aranka, Gyulai Mária, Bergmann Böske, Neuber nővérek (Bányatelep), Müller Mariska, Krausz Stefike, Gebhardt Riza (Bányatelep), Szombathelyi Mariska, Dávay Ilona, Razgha Ilona, Sey Vilma, Borsy nővérek, Foltz Elvira, Dvorszky Paula, Folly Ilonka, Schulcz Mártha, Putzer Margit, Haffner nővérek (Bányatelep), Tallián nővérek, Egedy Ilona, Hicker Irén, Lechner Paula, Holics Lulu, Doma Octavia, Schmidt Irma, Kiss Ilona, Csurda Jolán (Sumony), Mestrics Giza, Bocz Böske, Breining Olga, Kussinszky Blanka, Fröhner Margit, Duka Mileva, Csik Ilonka, Orf Paula, Vörös Ilona, Bayerlein Gizi, Benyovszky Böske (Szt.-Lőrinc), Sey Nelli, Kayser Annika, Opris Angela, Fischer Mici (Tolna), Fekete Irma, Tibor Páncsi.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hihetetlen történet.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irta: **Létrási.**

Ide figyeljenek uraim és hölgyeim. Egy rövid történetet fogok elmondani, a melynek olvasása után bizonyára kételkedve csóválják a fejüket.

Történetem hőse egy javakorbéli uri ember, a ki foglalkozására nézve fényképész, hősnője pedig egy tisztas hölgy, a ki családi állapotára nézve hajadon.

A fent említett uri ember egyik közelmult verőfényes napon műtermében ült és boldogan mosolyogva szemlélte az azurkék eget, mialatt arca megelégedést és benső örömet tükrözött vissza.

— Nagyszerű időnk van — monologizált a művész ur — csak legalább jönne valaki. Milyen pompás főlvételt lehetne ilyen időben csinálni.

Ebben a pillanatban, mintegy válaszul hősnünk szavaira, csikorog az ajtó. A fényképész rögtön künn terem a szalonban, a hol egy sikkesen öltözött, 35—40 év körüli hölgygel találja magát szemben.

— Kezeit csókolom, nagysád. Méltóztatik parancsolni?

— Fényképet akarok rendelni.

— Milyen nagyságban tetszik: vizit, makart, kabinet, vagy szalon legyen? Ülő-, álló-, térd-, avagy mellképet parancsol?

— Kabinet mellkép legyen.

— Igenis; méltóztatnék helyet foglalni.

Ezzel a fényképész eltűnik a gépre terített fekete posztó alatt és műértő szemekkel kezdi vizsgálni a nagyító lencsén keresztül reá meredő ráncos arcot, mialatt önkénytelenül az anyósa jut eszébe és remegő hangon könnyörög a hölgynek:

— Szabadna kérem kissé barátságosabb arcot mutatni.

— Így. — Most kérem vigyázni. — Köszönöm.

— Készen van?

— Igen.

— Mikor jöhetek a képekért?

— Méltóztatnék ide fáradni vasárnap délelőtt.

— Kérem csak szépen kidolgozni.

— Tessék csak rám bízni nagysád, meg lesz vele elégedve.

— Jó napot.

— Kezeit csókolom.

A fényképek az ígért határidőre elkészültek és a hasonmás pontosan meg is jelent, hogy magával vigye. Hősnünk művészi talentumának tudatában öntelt mosolylyal nyújtja át a képeket, bizton számítva a dicséretre. Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn a hölgy kijelentette, hogy a képek nem jók.

— Bocsánat nagysád, az én műtermemből még sohasem került ki rossz kép.

— Ez azonban még sem jó. Hisz ez az arc még mult század nyolcvanas éveiből való.

— ? ?

— No igen, mert így néztem én ki husz éves koromban.

— Bocsánat, de én azt hittem, hogy...

— Ezzel hizelegni fog a hiuságonak. Csalódik uram, mert én előttem a hiuság ismeretlen fogalom. És minthogy ezek a képek nem élethűek, elmegyek máshova, a hol majd az én izlésem szerint dolgoznak. Ezeket pedig tegye el az ur emlékebe. Jó napot.

Szegény szerencsétlen fotografus úgy állt ott, mint a bibliai Loth felesége, a ki sóbálványnyá változott. Hamarjában azt sem tudta, hogy ébren van-e vagy álmodik.

Egy aggszűz, a ki nem hiú!

Nem, ez nem lehet valóság. Egy ugrással ott terem a kályhánál és tenyerét odanyomja az izzó vaslemezre, hogy meggyőződjék, ha vajjon ébren van-e.

A következő pillanatban felhangzó falrengető ordítás minden kétséget kizárólag beigazolta, hogy nem álmodik. — De mégis, ez lehetetlen. Akkor talán az agyveleje hibbant meg és az előbbi jelenet csak beteg agyának bolondos szüleménye.

Gyorsan magára kapta télikabátját és rohant a — közkórházba, egyenesen be az orvosok rendelő szobájába.

— Uraim az Istenért, vegyék le gyorsan a fejemet.

— A fejét? Meg van ön bolondulva?

— Hisz éppen ez az, a mit tudni szeretnék. Csináljanak kérem gyorsan felvételt Röntgensugarakkal az agyamról és nézzék meg, nem-e hiányzik-e egy kerekem.

Az orvosok azon hiszemből, hogy egy olyan bolonddal van dolguk, a ki azt hiszi magáról, hogy bolond, teljesítették kívánságát.

A mikor megvizsgálták a lemezen a

Hírek.

Pécs, 1901. jan. 31.

A kis aranyhaju Iduska.

(Mese.)

Irtá: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; tul a Dunán, tul a Tiszán; a fekete hegyen tul, a fekete vizen innen, lakott egyszer egy szegény özvegy asszony.

Ahogy meghalt a szegény özvegy asszonynak a férje, a jószívű emberek alamizsnájából élt egyetlen leányával, az arany haju Iduskával.

Messze földön nem volt párja aranyhaju Iduskának, olyan szép, kedves és okos volt. És hogy mindenki csak őt dicsérte, volt is irigye annyi, hogy számát se tudta. De nem is törődött velük. Azt tartotta ő is: inkább száz irigy, mint egy sajnálkozó. Mert hát, akárhogy ette is a többi leányokat a sárga irigység, azért mégis csak ő volt az aranyhaju Iduska.

Egy nap épen a kis kertben gyomlálgatott Iduska, a mikor az égen egy sötét felhő jelent meg, a mely mindinkább nagyobbodott, közeledett. Szegény Iduska azt hitte, hogy felhő, hát rá se hederített. Csak mikor már a feje fölött kavargott, ijedt halálra. Mert nem felhő volt ám az, hanem egy rettenetes, nagy sárkány.

Iduska egy nagyot sikoltott, de ugyanabban a pillanatban a sárkány lecsapott, körme közé kapta s vitte, vitte, mindig vitte, míg csak föl nem értek a felhők közé.

A szegény özvegy asszony ijedten futott ki a házból, a mint Iduska sikolyát, meg a sárkány prűszkölését meghallotta, de bizony már későn volt. A sárkány már a felhőket csapkodta szárnyaival a magasban, Iduskát meg már nem is látta.

A sárkány ezalatt villámgyorsan repült tova aranyhaju Iduskával; hegyen, völgyön, tengeren, sivatagon át, végre egy arany hegyen állapodott meg, de csak egy pillanatra, hogy kipihenhesse magát.

A sárkány egyet fujt, aztán ismét felvette Iduskát körmei közé s repült, repült, hegyen-völgyön, tengeren, szigeten keresztül, végre rászált a rubin hegyre, de csak egy pillanatra, hogy kipihenje magát.

fényképész ur koponyájának belső berendezését, megnyugtatták, hogy nincs semmi baj.

— Akkor hát mégis igaz!

— Mi?

— Képzeljék uraim, találtam ma egy nőt, a ki nem hiú.

— Lehetetlen.

— Pedig úgy van.

Ezzel hősünk faképnél hagyta a bámuló orvosokat és rohant a legközelebbi kávéházba, a hol hatalmasan kezdett mulatni. Ott találkoztam vele én is.

— Mi a kő ütött hozzád pajti — kér-dem tőle — hogy olyan széles jó kedved van.

— Vivát Soroksár — kiált ő — nem kell többé arcot retusirozni. — Nincs többé hiú nő!

Itt aztán elmondta a fent leirt történetet és szegény jó fiu abban a szent meggyőződésben él, hogy a XX. században nem lesznek hiuk a nők, mert ime ő élő példával tudja bizonyítani.

Én azonban Tamás vagyok benne. — Ugy-e bár uraim, önök sem hiszik?!

A sárkány egy nagyot fujt, aztán ismét felkapta Iduskát körmei közé s repült, repült, mindig repül, hegyen-völgyön, tengeren, szigeten, sivatagon át, végre rászált a gyémánt hegyre.

A gyémánthegyen volt a sárkány palotája, abba vitte a szegény arany haju Iduskát.

— Itthon vagyunk, — szolt a sárkány, Iduskát egy remek szép teremben letéve — ha valamire szükséged lesz, csak toppants egyet a lábaddal s mindjárt itt lesz, a mit kívánsz. Hét nap mulva ismét itt leszek, addig se szomorkodj, légy vig, nem lesz ám ez mindig így.

Ezzel a sárkány egy nagyot prűszkölt és elrepült, magára hagyva szegény Iduskát.

Iduska csak most mert körülnézni.

Minden, de minden, a fal, az ágy, az asztal, az almáriom, mind csupa merő gyémántból volt. Ugy ragyogott, fénylett minden, mint a tükör.

A mikor megehezett, toppantott egyet, abban a szempillantásban egy gyémántos tálca termett az asztalon. Volt azon Oroszy torta, Kugler bonbon, alma, körte, szőlő, meg annyi sok mindentéle, hogy bizony egy fél nap is eltartana, míg mindent elsorolnék.

Iduska evett ebből is, abból is, a mi éppen kezégyébe került, hanem, hogy éhségét lecsillapította, eszébe jutott neki édesanyja.

Szegény Iduskának elszomorodott a szive és keserves sirásra fakadt. Csak hullott, hullott a könnye, utoljára már patakban folyt. Hogy mind elsirta könnyűit Iduska, egy nagyon, de nagyon bánatos dalba fogott, abba öntötte minden buját, keservét.

Jaj nekem, jaj nekem,
Szegény árva leánynak,
A virág, fű, levél.
Mind csak engem szánnak.

Megzokog a szél is,
Ha hallja a jajjom;
Csak édes jó anyám,
Nem hallja panasom.

Vidd el szellő, vidd el,
Sóhajom, levelem.
Könnyel irtam tele,
Nyugtomat nem lelem.

Gyémántból itt minden,
Inkább le ne fából,
Csak ne volnék jó anyámtól
Olyan messze távol.

Levelem, ha vitted,
Választ is hozz rája,
Szegény szivem, lelkem,
Oly epedve várja.

Megjött az este, utána a reggel, egyik nap a másik után mulott, csak szegény Iduska szomorkodott folyton rabságában.

A hetedik nap nagy dörömbölés és csattogás között megjelent a sárkány. Szegény Iduska majd halálra vált rémületében.

— Megszoktál-e már gyémánt palotában? — kérdezte a sárkány Iduskát.

— Ha muszáj, — felelte Iduska könyezve.

— Van e valami kívánságod? — kérdezte tovább a sárkány.

— Haza szeretnék menni.

— Ohó, — kiáltott a sárkány, — nem azért hoztalak. Hét nap mulva ismét eljövök, akkor majd választhatsz. Vagy a feleségem leszel és a mit itt körülöttem látsz, az mind a tied, vagy megeszlek.

— Inkább egyél meg most azonnal, — szolt Iduska határozottan, — de a feleséged nem leszek.

— Hét napi időt engedek, addig meg-gondolhatod magadat.

Ezzel nagyot prűszkölt a sárkány és elrepült.

Szegény Iduska most busulta el magát csak igazándiba.

Csak sirt, sirt, egyre sirt, míg ki nem apadt a könye. Nem izlett már az Oroszy torta sem, nem evett, nem ivott, csak várta a szellőt, hogy elvigye levelecskéjét édes anyjához, hogy választ hozzon rája, de hiába várta. Nem járt arra még a szellő sem, hogy hirt vigyen szülőföldre, hogy hirt hozzon onnan.

Egyik nap a másik után mulott, szegény Iduska, ha csak rá gondolt is, hogy mi lesz a hetedik napon, már a hideg rázta.

Napokon át azon töprengött, mit tegyen, mihez fogjon, de hiába, a szabadulásnak még a reménysege is elkerülte.

Végre fölvirradt a hetedik nap. Iduska szomorúan üldögélt gyémántos szobájában és mindig csak azon gondolkodott, hogyan szabadulhatna meg a sárkánytól.

Egyszerre nagy zörgés és csattogás támadt, mire a sárkány megjelent a szobában.

— Megjöttem, — kiáltott a sárkány, — most már válassz, vagy a feleségem leszel, vagy megeszlek.

— Adj még hét napi gondolkodási idő.

— Miért nem hét esztendő, — szolt mérgesen a sárkány, elég idő volt a gondolkodásra.

— Hát csak hat napot engedj, — kérlete Iduska a sárkányt.

A sárkány a fejét rázta.

— Csak öt napot.

A sárkány nem felelt semmit, csak a fejét rázta.

— Hát négyet.

A sárkány megint csak a fejét rázta.

— Hármát, — kérlete Iduska.

A sárkány tagadólag rázta a fejét.

— Legalább kettőt.

A sárkány nem engedett.

— Hát csak egy napot engedj.

— Egyet sem, — morogta a sárkány, — válassz most.

Szegény Iduska egész testében remegett. Szerette az életét, nagyon szerette, de ha száz élete lett volna is, inkább meghal akár százszor, de a sárkány felesége még sem lesz.

— No, — biztatta a sárkány, — leszel-e a feleségem?

— Ha muszáj, — felelte Iduska, — de mit adsz nész ajándéknak?

— Ez a gyémánt palota és minden, a mit a szemed itt körül lát, a tied.

— Az nekem nem elég.

— Hát mit kívánsz még?

— A tündér királyné papucsát.

— Meglesz, — felelt a sárkány, egyet prűszkölt, aztán mint a szél, repült tündér országba, a tündér királyné papucsáért.

De nem adták ám úgy szörmentén. A királyné két papucsát hét lakat alatt, nagy vasládában őrizték a tündérek. A sárkány eleinte kért, könyörgött, de hogy a tündérek szép szóra nem adták, a sárkány megharagudott, nagyot ordított, hogy a tündérek sorra meg-siketültek, körme közé kapta a vasládát s mint a nyíl repült vele Iduskához.

— Itt a tündér királyné papucsá, — szolt a sárkány, hogy a vasládából kivette s Iduska elé tette a papucsot.

— Köszönöm, — felelt Iduska.

— Nó most már légy a feleségem.

— Van ám még egy kívánságom.

Értesítés!

◊ ◊ ◊ A TÖBBI RAKTARON LEVO ÁRUKON KIVUL ◊ ◊ ◊
A TAVASZI ÉS NYÁRI RUHAKELMÉK, CRETONOK, BATISTOK,
BÁLI KELMÉK ÉS TAVASZI FELÖLTŐK IS

VÉGELADÁS utján kerülnek eladásra.

KIS ZSIGMOND PÉCS, Széchenyi-tér, Takarékpénztári új palota.

— Mi az?
— A fekete király koronája.
— Elhozom azt is, — felelte a sárkány,
— csak aztán te is a szavadnak állj.

Ezzel a sárkány egyet prűszkölt, aztán mint a szél repült fekete országba, a fekete király koronájáért.

De nem adták ám csak úgy szőrmentőn.

A sárkány eleinte kért, könyörgött, de a fekete ország népe csak azért sem adta. Nagy méregbe jött erre a sárkány, akkorát ordított, hogy a fekete király menten tizenhárom cigány kereket hányt ijedtében, a sárkány meg hirtelen lekapta fejről a koronát s vitte Iduskához.

— Itt a fekete király koronája, — szólt a sárkány.

— Köszönöm, — felelte Iduska.
— De most már leszel a feleségem?
— Még egy kívánságom van.
— Mi az? kérdezte a sárkány.
— Ha már feleségem kellennem, szeretném, ha édes anyám is itt volna,
— Elhozom én, — felelt a sárkány, — de aztán leszel-e a feleségem?
— Akkor leszek, — válaszolta Iduska.

A sárkány nagyot prűszkölt, aztán mint a szél repült túl a Dunán, túl a Tiszán, a fekete hegyen túl a fekete vizen innen, ahhoz a kis nádfedeles házikóhoz, a hol a kis aranyhaju Iduska élt, édes anyikájával.

A sárkány bekopogtatott az ajtón, aztán hogy nem felelt rá senki, be is nyitott, felkutatta a ház minden zegét zugát, de élő lényt nem talált benne. A sárkány kiabált, prűszkölt, ordított, de Iduska édes anyját nem találta sehol sem.

Nagy busan ballagott vissza a sárkány gyémántos palotájába.

Iduska azt hitte, hogy édes anyját is hozza magával, azért nagy örömmel szaladt eléje.

— Hol van az édes anyám? — kiáltotta a sárkány elé.

— Nem tudom, — felelte a sárkány morgván.

— Hát nem találad meg édes anyámat?
— Nem.

— Harmadik kívánságomat nem teljesítetted, nem is leszek a feleséged.

A sárkány nagyon fanyar arcot vágott erre a szóra, de nagyon szerette Iduskát, hát azt mondta:

— Nem találtam, nem tudom hol van, hanem tudod, mit, jöjj velem, te talán megtalálsz.

Iduska úgy megörült, hogy majd kibúj a bőréből.

A sárkány felvette a hátára Iduskát, egy nagyot prűszkölt, aztán mint a szél repült túl a Dunán, túl a Tiszán, a fekete hegyen túl, a fekete vizen innen, Iduskák kis nádfedeles házikója elé.

Iduska beszaladt a kis házba, az ajtót jól bereteszelt, azután kiszólt a sárkányhoz:

— Kívül tágas, belül szoros, köszönöm, hogy vissza hoztál.

— Hát ez az ígéret? — szólt be a sárkány.

— Az ígéret szép szó, ha megtartják úgy jó, — felelte Iduska, — te is megígérted, hogy elhozod édes anyámat, és lám nem hoztad.

A sárkány pittegett, pattogott, de hogy sehogysem fért Iduskához, szégyenkezve ballagott vissza.

Mikor a sárkány jó messze volt, Iduska kijött a házból és kiment a temetőbe édes anyja sírjához.

Leborult a sírra s keservesen sirt. Szabadságát vissza nyerte ugyan, de mihaszna, ha édes anyját meg elveszítette. — Hogy elsírta Iduska könyűit, egy nagyon, de nagyon bánatos dalba fogott, abba öntötte minden buját, keservét:

Temetőben egy új sir van,
Rajt nefelets koszoru;
Mellelte egy árva kis lány,
Jaj de nagyon szomorú.

Ne sirj, ne sirj árva kislány,
Töröld le a könyvedet,
Hisz jól tudod, hogy a sírből
Vissza jönni nem lehet.

Ha szót fogadtok apikának, anvikának, úgy jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra édes magyar véreim, pá. Isten veletek.

Naptrend 1901. február 1-én.

Naptár: péntek, febr. 1. — Róm.-kath. Ignác. — Prot.: Ignác. — Görög-kel. (jan. 19.) Makár. Zsidó: Sebat 12. — Nap két 7 óra 12 perckor; nyugszik 4 óra 45 perckor. — Hold két délután 2 óra 48 perckor; nyugszik reggel 5 óra 20 perckor.

Időjelzés: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

A pécs-baranyai művészeti és múzeumi egyesület előkészítő bizottságának ülése d. u. 4 órakor a városházán.

A pécs-baranyai sport egyesület társas estélye a Magyar Királyban este 8 órakor.

A pécsi önkéntes tűzoltók bálja a Scholz-sörccsarnokban 8 órakor.

Hivatalosolgák bálja a Vigadóban 8 órakor.

Társas-estély a Petőfi-vendéglőben 8 órakor.

Színház: »Szabina«, színmű és »Szép Galathea«, operett.

(A közigazgatási tanfolyam vizsgái.)

A pécsi közigazgatási tanfolyam hallgatóinak féléves vizsgái ma délben értek véget. A féléves vizsgák eredményeként közölhetjük, hogy a gyakorlati dolgokat, melyeknek előadására főleg súlyt fektetnek az előadók, a hallgatók kivétel nélkül igen könnyen elsajátították, miben nagy segítségükre van a jegyzőknél töltött egyévi gyakorlat. Annál nehezebben sajátítják el azonban az elvont jogi dolgokat. Maga a tanfolyam létesítésének eszméje pompásan bevált, csak hogy már most is érezhetővé válik a féléves tanfolyamok helyett egész éves tanfolyamok létesítésének szükséges volta, mit teljesen indokoltá tesz az óriási tananyag. A pécsi közigazgatási tanfolyam tanári kara ma délután négy órakor konferenciát tart, melynek előrelátható eredménye — mint megbízható forrásból értesülünk — az, hogy egy-kettő kivételével valamennyi hallgatót átbocsájtják a második félévre.

(A művészeti egyesület)

alapszabálytervezetét már tegnap este megjelent számunkban ismertettük. Miként jeleztük e tervezetet holnap (pénteken) délután 4 órakor fogja tárgyalni az alapszabályok előkészítésére a január hó 13-án tartott alakuló értekezlet által kiküldött bizottság, melynek minden tagja megkapta tegnap a tervezetet. A kibocsájtott aláírási iverbe hiba csuszott be, a mennyiben az egyesület rendes tagsági évi díja nyolc korona és nem 80 korona, a hogy az aláírási iveren tollhibából írva áll.

(Államvizsga.) Liebhardt József és Garay Dezső, végzett joghallgatók tegnap délután a jogliceum vizsgálobizottsága előtt az államtudományi államvizsgát jó sikerrel letették.

(A királyi ítélőtábla átalakítási munkálatai.)

Az új bünvádi eljárás életbeléptetésekor hirt adtunk mi is ama átalakítási munkálatokról, melyek éppen az új bünvádi eljárás s főleg a főlebbviteli tárgyalások s a kir. főügyészség felállítása folytán a kir. ítélőtábla épületében szükségessé váltak. Eme átalakítási munkálatok hivatalos átvételét, illetve felülvizsgálatát ma délelőtt kilenc órakor eszközölte a város részéről kiküldött bizottság, melynek Oberhammer Antal helyettes városi gazdasági tanácsnok elnöklete alatt Rauch János, városi mérnök és Csismadia Géza, városi jegyző voltak a tagjai. A bizottság felülvizsgálta a Schlauch Imre építő vállalkozó által teljesített

munkálatokat, melyeket átvételre fog ajánlani a városi tanácsnak.

(„Kite ték a holttestet az udvarra“)

Régi, bus magyar nóta ez, melynek méla akkordjai szinte arra vannak teremve, hogy valami szerelmi bánatában életunt ember, epp a nóta utolsó hangjainál löjje gyilkos golyót a szívébe. Nótaszóval menni át a masvagra, nem is utolsó dolog. Elégé különös, bizarr, poétikus s a mi fő: dzsentri stikli. Így halt meg kedden éjjel Teleki Hermann is Villányon, a pécsi Teleki Zsigmond borkereskedőnek az öcsese. Az alig harminc éves ember, ki a pécsi Szeifrits utóda cegnek borutazója volt, s mint mondják ilyen szép forgalmat produkált — kedden éjjel Villányba utazott, de nem ment haza, hanem néhány barátjával betért a Vorlicsek féle vendéglőbe muatni. Egyszerre aztán, mikor a cigány muzsikálni kezdett, szörnyen nekikeseredett Teleki Hermann s könybeborult szemekkel parancsolta a cigánynak azt a bus nótát:

„Kite ték a holttestet az udvarra!« . . .

Aztán a hogy elhangzott a nóta, az utolsó hangokba beledörgött egy revolverlövés, szinte elnyelte a hegedűhangot s mire magukhoz tértek az asztalnál mulatók, Teleki Hermann ott feküdt a padlón s szájából patakban omlott a vér. Az öngyilkosságról nyomban értesítették Proksch Arthur jegyzőt és dr. Róth László orvost, ki azonban nem tudott az öngyilkos fiatalemberen segíteni. Teleki Hermann reggeli hét órára, anélkül, hogy eszméletét visszanyerte volna, meghalt. Az öngyilkosnál egy kis jegyzőkönyvet találtak, melynek egyik lapján édes-anyjától bucsuzik, irván, hogy inkább ezt a fájdalmat viselje édes anyja, mint fia elzülését. Ezenkívül még két levél volt az öngyilkosnál. Az egyiket Proksch Arthur jegyzőnek írta s ebben kéri, hogy holttestét ne boncolják fel, a másik levél Bárány Jakab izr. hitközségi tagnak szól s ebben azt kéri az öngyilkos, hogy a villányi temetőben nyugvó édesatyja lábához temessék. Hír szerint a különben közszeretben állott fiatalembert reménytelen szerelme vitte a halálba.

(Mulatságok.)

A holnapi nappal bizonyára a farsang legzajosabb része érkezik el hozzánk. Pénteken este két bál és két társas estély lesz; szombaton ünnep s ekkor négy bál is tartatik, vasárnap szintén két nagyobb szabású táncmultság. Hogy a háromnapos farsangi vigasság valóban jól kezdődjék, arról gondoskodnak az önkéntes tűzoltók, kiknek pénteken este lesz a táncmultságuk a Scholz-sörházban. A tűzoltók multsága mindenkor a legsikerültebb farsangi multságok között szokott helyet foglalni s bizonyára így lesz az idén is. Holnap este különben a Vigadóban is lesz bál, hol a hivatalosolgák köre rendezi szokásos farsangi táncmultságát, mely szintén igen sikerült szokott lenni. A pécs-baranyai sport egyesület holnap este társas-estélyt tart a Magyar Király-vendéglőben s a Petőfi vendéglőben szintén társas estély lesz holnap.

(Villamos veszedelmek.)

Tegnap délután nagy veszedelemben forgott egyik városi mezőrendőr a szigeti országúton. Az erős havazások folytán leszakadt villamos drótot akarta az utjából félrerugni a lábával s a villamárny nyomban földre sujtotta. Figyelmeztetjük tehát a közönséget, hogy ovakodjék az ily leszakadt drótok megérintésétől, mert az könnyen halálhozó. Egyébként tegnap négy óra tájban a belvárosi országúton dolgozó telefonmunkások egyike is ilyen veszedelemben forgott. Hozzáért a villamos dróthoz, mely kezét nyomban összezsugorította s mivel a munkások nincsenek gummikeztyűvel ellátva, csak úgy lehetett a szegényt megszabadítani,

hogyan egy bőrkötényes munkás segélyével elválták a telefondrótot.

— **(A Zsolnay-szobor-alap)** javára a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról LXII. kimutatás. Az LXI. kimutatás összege 25930 K 14 f. Dr. Ludwig Ferenc 20 K., Reich János gyűjtőivén: Reich János. Pécs 10 K. özv. Skaritzza Nándorné 5 K. Haksch Károly 1 K. összesen 16 K. Összesen 25966 kor. 14 fillér.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettlye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 31-én reggel 6 órakor a tetteyi viztartóban 1000, az ellentartóban 1250 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1200 köbméternek találtatott.

— **(A szentlőrinci rablógyilkosság.)** Tegnapelőtt megjelent lapunkban megírtuk, hogy Szentlőrincen az új szőlőhegyben meggyilkolták lakásán és kirabolták Kis György ottani lakost. A rablógyilkosságról ma a következő részleteket közölhetjük: Kis György hatvanegy éves ember volt; se felesége, sem gyermekei nem voltak s egyedül élt új szőlőhegyi présházában. Szőlejeiben gazdálkodott s volt egy kis megtakarított pénze is. Rendkívül barátságos, vendégszerető ember volt s a ki betévedt hozzá, mindenkit megvendéget. A rablógyilkosság előtt két nappal Kis György bentjárt a szentlőrinci vasúti állomáson, hol az állomásfőnöknél egy százast váltatott fel ezüstpénzre és ötkoronásokra azzal, hogy a papírpénz már kimegy a divatból. Harmadnapra lakásán meggyilkolva találták; *fején keresztül egész teste hosszában át volt löve s a gyilkos még fejbe is ütötte egymárrsor a puska agyával.* A meggyilkolt holttestét tegnap boncolták föl dr. Jungmann Rezső pályaorvos és dr. Davidovics járásorvos s konstatálták, hogy a *lövés az áldozat fejére felülről függőlegesen irányban történt s koponyáján behatolva, száján és torján át a máját szakgatta szét és az altestben akadott meg.* A gyilkosság a következőleg történhetett: Kis György bizonyára valami jó ismerősét látta vendégeül magánál este, ki tudomással bírt róla, hogy Kisnek van pár száz forint megtakarított pénze. Hogy ezt elrabolja tőle, elhatározta, hogy megöli. A gyilkosnál nem volt semmi fegyver; hanem ott volt a falon Kisnek a puskája, melyet megtöltve szokott tartani. Erre gondolt a tettes, a ki hogy a fegyvert megkerithesse, panaszkodni kezdett, hogy a szobában hideg van. Kis György kiment a konyhába, hogy rőzsét dobjon az odanyiló kemencébe. Ezalatt a tettes lekapta a fegyvert s *felissaladt a szobából a padlásra vezető létrára s mikor Kis belépett s a létra alatt épen függőlegesen állt fejének a fegyver: a gyilkos rálőtt.* A lövés a fejen behatolt s a szájüregen áttörve a máját furta keresztül. Kis György egy jajszó nélkül bukott össze s kezével szájához kapott, melyet előntött a vér. A gyilkos e mozdulatból azt sejtte, hogy nem jól talált, leugrott a létráról s a puska agyával fejbeütötte áldozatát, ki mozdulatlanul maradt a földön. Ezután a gyilkos a fegyvert odadobta áldozata mellé; a szekrényből elrabolta az ott talált pár száz forintot s elmenekült. A rablógyilkosságot csak harmadnap fedezték fel, de a csendőrség már is nyomon van s a véres rablógyilkosság tettese re-

mélhetőleg mihamarabb megérdemelt helyére, a börtönbe kerül.

— **(A városi szegényalap öröme.)** Mint értesülünk, ma érkezett meg a városi pénztárhoz az Engel borkereskedő cég ügyéből kifolyólag a végérvényes ítélet alapján a pécsvárosi szegényalap javára fizetendő *hét-ezer s néhány száz korona.* S mondja még valaki, hogy Engelek nem csináltak hasznot a városnak!

— **(A „Pécsi Jótékony Nőegylet”)** — mint azt már több ízben megírtuk — jövő február hó másodikán, szombaton tartja fehér domino-estélyet, melyen az eddigi megállapodás szerint pontban éjfélkor kellett volna a demaszkirozásnak lenni. Ez a megállapodás most azonban némi változást szenved, a mennyiben a rendezőbizottság határozata folytán háromnegyed tizenegy órakor, nőválaszszal kezdetét veszi egy francia négyes, melynek hatodik figurájánál kötelezővé válik a demaszkirozás a táncosnőkre, a nem táncoló hölgyek pedig a négyes után tartoznak álarcaikat levenni.

— **(A főgimnáziumi igazgató beiktatása.)** Az Incédy Dénes főgimnáziumi igazgató elhunytával megüresedett igazgatói állásra kinevezett Vass Bertalan, a pécsi ciszterci rendű főgimnázium igazgatója, jövő február hó másodikán, szombaton tartja installációját, mely alkalomból a főgimnázium rendezésében ünnepi ebéd lesz, melyre városunk előkelőségeinek nagy része hivatalos.

— **(A pécsi képtárlatról.)** A „Nemzeti Szalon” pécsi képtárlatát ma száznyolcvanötön látogatták. E számban a polgári leányiskola ötvennégy és a polgári fiúiskola negyvenöt növendékkel van képviselve.

— **(Az egyházmegye gyászsa.)** Szuly József, berkesdi esperes-plebános, életének hatvanhatodik évében meghalt. Az elhunyt mintaképe volt az igazi hivatásuk magaslátán álló papoknak s benne Szuly János, pécsi ügyvéd testvérét gyászolja. Szuly József 1835-ben született s 1858-ban pappá szenteltetvén, egy ideig segédlelkészkedett s 1862-ben a pécsi papnöveldében a küsszeminiárú aligazgatója lett. Berkesdi plebánossá 1878-ban nevezetett ki; 1881-ben a pécsvárad kerület iskoláinak felügyelője s 1885-ben pécsvárad kerületi esperes lett. Pár héttel ezelőtt meghült s az így származott tüdőlob okozta most nagy részvétet keltő halálát, melyről a következő gyászjelentést vettük: *„Szuly János ügyvéd saját és családja, valamint az egész rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti forrón szeretett testvére Szuly József berkesdi esperes-plebánosnak folyó hó 30-án 1/5 órakor, életének 66-ik, áldozásának 43-ik évében, a haldoklók szentségének ájtatos felvétele s rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultért a szent mise-áldozat február hó 1-én délelőtt 10 órakor fog a Mindenhatónak a berkesdi plebánia templomban bemutatni, mely után hült tetemei a boldog földáradás reményében átadatnak a földnek. Pécs, 1901. évi január hó 31-én. Az örök világosság fényeskedjék neki.”*

— **(A vágóhid építését ellenőrző bizottság)** ma délelőtt tizenegy órakor tartott ülést Oberhammer Antal helyettes gazdasági tanácsnok elnöke alatt. A bizottságban résztvettek: Rauch János főmérnök, Löwy Lipót dr. és Csizmadia Géza városi tb. másodaljegyző. A bizottság néhány vállalkozónak teljesített munkálataiért járó díjából előleget utalványozott, majd a költségvetésbe fel nem vett gépkémény építésével Eisner Dóci megbízni javasolta a tanácsnak. Végül tudomásul vette a bizottság a főmérnöknek ama jelentését, hogy a hűtők építése serényen folyik s ezzel az ülés felőrai tartam után véget ért.

— **(Frigyes főherceg vadászatai.)**

Frigyes főherceg múlt évi bellyei vadászatairól a következőket írják: A főherceg, aki tudvalevőleg szenvedélyes vadász, már március végén kezdte vadászatait; akkor 29 erdei snepfet lőtt. Március 28-tól április 28-ig Köröserdőben vadászott a főherceg s elejtett 4 vad-disznót, 18 őzbakot, 4 rókat, 3 vadmacskát, 1 görényt, 10 erdei snepfet és 40 darab különböző apró vadat. Ősszel, szeptemberben és októberben ismét Bellyén vadászott szarvasokra rendkívüli kedvező eredménnyel. Terítékre került: egy gyönyörű huszas, 3 tizenhatos, 3 tizenkettős, 13 jeletéktelenebb szarvas, egy vaddisznó, egy vadmacska, egy őzbak, 2 sas és sok apró vad. Múlt évi vadászatainak összes eredményét a következő számok mutatják: 139 szarvas, 42 őzbak, 58 vaddisznó, 84 nyul, 137 erdei snepf, 14 fácán, 120 fűrj, 50 vadlud, 41 róka, 7 vadmacska, 2 borz, 6 sas, 51 héjja, 313 varju, és holló, 126 vidra, és tömérdek egyéb vad.

— **(Elmebeteg urinó.)** Klein Simon villányi ismert kereskedő leánya Klein Fáni, egy évvel ezelőtt ment férjhez Weiss Jakab monostori kereskedőhöz, kivel a legjobb egyetértésben élt. — A házaspár boldogságát azonban csakhamar megzavarta az a körülmény, hogy Klein Fáni nagyfokú idegességben szenvedett, mely most az utóbbi napokban oly mérveket öltött, hogy a szerencsétlen fiatal asszony elmebeteggé lett. Férje és édes atyja kíséretében tegnap beszállították az elmebeteg urinót a pécsi közpórházba, hol azonban — tekintettel a betegség nagyfokú előrehaladottságára — nem vették fel s így hozzátartozói még az éj folyamán, az országos tébolydába szállították fel Weiss Jakabné, a ki féltékenységi mániában szenved s az a rögeszméje, hogy férje őt megcsalja. A fiatal asszony szerencsétlensége Villányon általános részvétet keltett.

— **(A telefon és villamos vezeték zavarban.)** A Pécsi Napló ma reggeli számában olvastunk egy hírt a fenti címmel, mely nem mindenben felel meg a valóságnak. Egy hibát azzal fedezni, hogy másra toljuk, nem lehet, vagy legalább is nem egyenes eljárás. Tisztelt laptársunkat rosszul informálták s az igazság érdekében kötelességünknek tartjuk a dolgot úgy, a mint az van, előadni. Azt írja a P. N.: *„A tegnapi napon kizárólag a régi, február 1-én amugy is használható kívül helyezendő gyenge telefonhuzalok szakadtak le tömegesen.”* Ez egyszerűen nem így van. Tény, hogy régi huzalok is szakadtak el nagy számban, de leszakadtak ujak is, számszerint vagy *hatvanegy* sodrony. S ez nem olyan kis szám, a mit minden lelkiismeretfurdalás nélkül el szabad, vagy el lehet hallgatni. Hogy az új huzalok közül is ennyi leszakadt, okozta azt, hogy tegnap az ujonnan berendezett központi telefonállomáson, hol minden már bele is költözött s a hová a régi drótok nincsenek egyáltalán bevezetve, nem igen lehetett telefonálni. Egy szóval nagy zavarok voltak az új telefonhálózat miatt s ép azért azt ünnepélyesen meg sem nyithatták. A zavarok oka tehát egyáltalában nem a régi hálózat volt, mert hisz azt 29 én este már lezárták s azokon a sodronyokon tehát nem is lehetett már tegnap beszélni. Ebben a dologban tehát csakis az állam, illetve az a ludas, a ki készítette az új vezetéseket. Ez az egyik. Tisztelt laptársunk még azt is írja: *„A mi a telefon és villamos sodronyok keresztelésénél szükséges elszigetelőket illeti, úgy értesülünk, hogy erre nézve ép a napokban történt megállapodás a távirda- és villamos-telep igazgatósága között és az elszigetelők már meg is rendeltettek, úgy, hogy ezen tekintetben rövidesen el lesz hártva minden esetleges veszély.”*

Nyíltan kiirhatta volna a cikkíró ur, hogy a telefonhálózat előbbi tulajdonosa mindegyre nem gondolt, mindezt vétkes könnyelműségből — mert ez a hanyagság veszélylyel jár — elhanyagolta. Nos hát ez egyszerűen nem igaz! Előtt mintegy hat évvel *Kohárits* Nep. János. a telefonhálózat előbbi tulajdonosának kezdeményezésére napvilágot látott egy miniszteri rendelet ezen elszigetelőkre nézve. E rendelet oda konkludál, hogy a hol a telefonhuzal a villamos sodronyok alatt megy, ott a telefontulajdonos köteles az elszigetelőket megcsinálni a villamos telep költségére s a hol a villamos drótok a telefonhálózat alatt mennek, ott a villamos telep tartozik megcsinálni az elszigetelőket a saját költségére. *Kohárits* Nep. János fel is állította a köteles részeket az elszigetelőket, de a villamos-telep, dacára a telefonhálózat tulajdonosának többszöri felszólítására, azt mindez ideig elmulasztotta. Azt hisszük, hogy ez világos és megéri mindenki s egyszerűs mind talán felesleges is az az új megállapodás. Hogy tehát a telefonhálózatban zavarok fordultak elő s nincsenek elszigetelők, ezek után nem a régi telefonhálózat tulajdonosának hibái. Most a telefonhálózat új s állami. Ebből azonban nem az következik, hogy annak hibái nincsenek s nem is lehetnek s ha mégis volna esetleg, a mint vannak is, nem illik ám azt másra kenni. Legyünk tárgyilagosa. Természetesen baj az, hogy az állam ellen lenni tárgyilagosa, némely lapoknál nem fér össze az elvvel s így esik meg, hogy egyoldalú információkkal, esetleg hiányos észlelésekkel — ha mindjárt egész ártatlanul is — ilyen fonák közlemények jelennek meg annak hátsábjain.

— **(A villányi ipartestület)** mint értesülünk folyó évi február hó tizenhatodikán a „Malom” szállodában farsangi bált rendez, mely alkalommal a siklósi közkedvelt zenekar fogja a talp alá valót szolgáltatni.

— **(Emberek a hóban.)** Tegnap este két atyafit kellett a rendőrségnek az utcán a hóból felszedni. Az egyik a Mária- és Mór-utca sarkán hevert a hóban s ezt Zrínyi utcai lakására szállították; a másik, valami *Horvát* Lipót nevű, alsómakár-utcai lakos, a szigeti-országuton fektült le részegen a hóba, honnan felszedték s beszállították a kózkórházba.

— **(Leégett ház.)** Dárdán leégett a minap — mint levelezőnk írja — *Kroh* Fülöp, ottani lakos háza. A tűz, mint a vizsgálat kiderítette, az erős fűtés miatt keletkezett, minek következtében a padláson kigyuladt egy régi, korhadt gerenda s ettől a tető is tűzet fogván, a ház leégett. Szerencsére a kár csak pár száz koronát tesz ki.

— **(Fényképészeti műterem.)** *Marton* István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. *Marton* kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvételtől olcsó áron készít.

— **(Tessék a kocsiuton járni!)** Időjárásban utazó munkatársunk már eléggé megénekelte azokat a kétséges kellemekeket, melyeknek az időjárás szeszélye folytán részesei lettünk. Nekünk már csak az utókövetkezmények konstatálása jut. — Nos ezek az utókövetkezmények többek között azok a háztetőkről veszedelmes komolysággal alakandikáló hőtömegek, melyek mint mindmegannyi *Damokles* kard, lebegnek a járók-kelők fejei fölött. A lebegés ténye azonban nem volna még a legveszedelmesebb, sokkal nagyobb baj

az, hogy a délelőtti órákban beállott az olvadás s ezek az alakandikáló hőtömegek most merészen zuhannak az emberek nyakába. — Eltekintve attól, hogy ebből komolyabb baj is származhatik, nem a legkellemesebb dolog egy ilyen alazuhanó lavina, mely ellen azonban, tekintve, hogy a háztetők tisztittatását — nincs más ségesnek a háztetők tisztittatását — nincs más orvosság, mint: „Tessék a kocsiuton járni!”

— **(Pincérek a főkapitányhoz.)** Nemrég közöltük, hogy a fővárosi sajtó is dicsőremlékezett meg a pécsi rendőrkapitányhoz amaz intézkedéséről, hogy a pincérek helyszerzési díját szabályrendeletileg rendezte s így őket a kizsárolástól egyszersmindkorra megvédte. — A budapesti pincérek országos szak- és munkaközvetítő egyesülete ez intézkedésért most *Vasary* Gyula főkapitányhoz üdvözlő sürgőnyt intéztek, melyben megköszönik a pincérek érdekében tett s országos mintául méltán szolgálható intézkedéseket.

— **(Adományok.)** *Troll* Ferenc, vál. püspök 2000 koronát és turonyi *Biedermann* Rezső lovag 1000 koronát adtak a szigetvári katolikus legényegylet pénztára javára.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnap köszönt reánk február hónapja, bőjtelő-hava, melyet régen halak havának szoktak nevezni. Február már a tél utója s a nap 1 óra 27 perccel nő e hónapban; mert míg holnap a nap 7 óra 12 perckor kel és 4 óra 45 perckor nyugszik, tehát a hossza 9 óra 33 perc; addig a hó végén 6 óra 27 perckor kel és 5 óra 27 perckor nyugszik, tehát a hossza 11 óra lesz. Holdtölte 3-án délután 4 órakor lesz; utolsó negyed 11-én este 7 óra 12 perckor; újhold 19-én reggel 3 óra 45 perckor; első negyed 25-én este 7 óra 38 perckor. A hold a földtávolban 9-én reggel 8 óra 4 perckor, a földközépen 21-én éjjel 3 óra 7 perckor lesz. A nap a halak jegyében lép 19-én reggel 8 óra 45 perckor. Ugyancsak ekkor lesz farsang vége s kezdődik a nagybőjt.

— **(Joggyakornokok kerestetnek.)** A pécsi kir. ítélőtábla kerületében három joggyakornoki állás üresedett meg. Pályázati kérvények tizenöt nap alatt adandók be a kir. ítélőtábla elnökéhez.

— **(Kimerülési állapot az 50 éves asszonynál.)** *Staub* Lajosné levélhordó Londonvillesben (Lotharingia) a következő levélben őszinte bizonyítványt ad egy gyógyszer erejéről, mely anyjának egészségét visszahozta:

„52 éves anyám — írja — ki Kurzelben lakik, hosszú idő óta beteg volt. A máj és altest megdagadván, makacs rekedtség, valamint fájdalom a gyomor, altest és derékban súlyos szenvedést okoztak neki. Annyira ki volt merülve, hogy minden percben elájult és nem bírt már a lábán állni. — Miután sok szert hiába megkísérlet, végre a Pink-labdacsokat használta és tulboldog volt, mert azóta nem szenved többé, a betegségnél minden jele eltűnt és nagyon jól érzi magát. Szívesen felhatalmazom Önt levelem közzétételére.”

Staub asszony életkorában különös, ezen életszakban sajátságos, zavarok lépnek fel, a melyek nagyon veszélyesekké válhatnak. A vérnek már nincs a rendes és szabályszerű keringése és mindazon esetek, a melyekben *Staub* asszony több év óta szenvedett, ennek következményei voltak. Ezért szükséges minden erővel és rekedtségre álló szerrel a szervezet ezen zavarai ellen küzdeni. A legjobb, ilyen körülmények közt választható szer a Pink-labdacsok, melyek a vér gyarapítása által annak ismét erőt kölcsönöznek, rendszeres

keringést és szabályszerű működést ismét helyreállítják. Ép ezért minden a vér elszegényedése által keletkezett betegség, mint vérszegénység, általános gyengeségi állapot, sápkór, neurasthemia, női baj és rheuma erőlyesen a Pink-labdacsok által küzdetik le. Kaphatók minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban: *Török József* gyógyszerárban Budapest, Király utca 12. sz., dobozonként 1 frt 75 krért 6 doboz 9 frtért.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Kronodon
alkálikus természetes savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

ugy magában, mint meleg tejjel vegyítve KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ-

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMORHURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA VAN!

Mindenütt kapható.

Folyószám 122. Idénylérlet 122. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, február 1-én:

Szép Galathea.

Souppé operettje.

Személyek:

Pygmalion	Kozma Pista
Ganyméd	Szekula Sárika
Midás	Nádassy József
Galathea	Csurgay Adél

Szabina.

Zoltán Vilmos verses színműve.

Személyek:

Erzsébet	Veszpréminé
I. Lajos, Magyarország királya	Rajz Ödön
Gróf Bebek István	Deili Lajos
Mára	Nagy Vilma
Szabina	Kende Paula
Vince	Vágó Béla

Ezt követi:

A PÁRISI NAGY REPÜLŐ BALLET TÁRSASÁG fellépte.

Holnap, szombaton, február 2-án:

Délután 3 órakor félhelyárral.

Rigoletto.

Verdi nagy operája.

Este félnyolc órakor fölemelt helyárral.

Tartalékos férj.

Guthi és Rákosi bohózata.

Művészet, irodalom.

○ **Menyem.** Negyedszer ismételték meg tegnap este ezt a jó ízű vigjátékot s a nagy számu közönség igen jól mulatott rajta tegnap is. *Nagy Vilma*, *Kende Paula*, *Jessensky* né, *Vágó Béla*, *Rajz Ödön*, *Delli Lajos*,

Német Janos, Pásztor János, s Nagy Dezső mind külön dicséretet érdemelnek.

○ **Repülő ballet.** A párisi repülő balletársaság tegnap a lepkevadást ismételte meg. A színház szépen megtelt ez alkalommal ismét, csak egy-két emeleti páholy maradt üresen. A pantomimikai mutatvány természetesen rendkívül tetszett a publikumnak, mely azt zajosan meg is tapsolta. A párisi repülő ballet társaság még e hét végéig itt marad, a mint értesültünk s bizonyára minden este oly szép közönséget fog vonzani a színházba, mint eddig, a mi bizony a mi színészeinkre mostanában nagyon ráfér.

Farsangi naptár.

Február egy. Pécsi önkéntes tűzoltóegylet bálja a Scholz-téle sörházban. — Hivatalszolgák bálja a Vigadóban. — Társasestélye Petőfi-vendéglőben.

Február kettő. Lakatos-bál a Vigadóban. — A jótékony nőegylet domino-bálja a Nemzeti Kaszinóban. — A bar-sellyei olvasókör bálja az ottani nagyvendéglőben. — Pécsváradi társaság bálja. — A pécsi Petőfi-kör farsangi estélye a Hattyúban.

Február három. A Pécsi Nemzeti Színház munkás-személyzetének táncestélye. — A budaikülvárosi Kath. Kör. táncestélye a Scholz-sörházban. —

Február négy. Herczenberger táncestélye a jour-fix és délutáni kottériák részére.

Február hét. Polgári bál a Hétfejedelemben.

Február kilenc. A „Nemzeti Kaszinó” bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. — Herczenberger nagy táncestélye a Vigadóban. —

Február tíz. Fodrások bálja a Vigadóban. — Höfler gyári munkások bálja a Scholz-sörházban.

Február tizenhárom. Jogaszbanda táncal egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

T a n ü g y.

(Uj rend az orvosi fakultáson. A hivatalos lap tegnapi száma közli az orvosi szigorlatoknak lapunkban már ismertett új rendjét. A szabályrendelet már kötelezi azokat a hallgatókat, a kik 1900—1901. iskolaév első felében léptek a tanfolyamra, míg a kiket előbb vettek föl, azokra a régi szabályrendelet intézkedései irányadók. A szabályrendelet életbeléptetésére szükséges intézkedéseket a körülményekhez és a helyi viszonyokhoz mérten, az orvosi tudományok tanári testületének meghallgatásával a kultuszminiszter rendeli el. Az új rend legnagyobb előnye a gyakorlati kiképzés fejlesztése, illetve a kötelező kórházi gyakorlat életbeléptetése. Eltöri az eddigi természetrajzi alapvizsgákat és három szigorlatot köti az orvostudorokhoz. A három szigorlat sikeres letételével megkapja a jelölt az akadémiai fokot a felavatáson (melynek díja 108 korona), de az orvosi gyakorlatát azután csak az egyévi kötelező kórházi gyakorlat kimutatása után kezdheti meg. A vizsgadíjakat 63 koronával, a felavatási díjakat 32 koronával szállítja le az új szabályrendelet.

Közgazdaság.

□ A mezőgazdasági munkások baleseteinek nyilvánartatása. A m. kir. központi statisztikai hivatal valamennyi gyakorló orvosdoktorhoz és sebészhez azt a felhívást intézte, hogy a mezőgazdasági munkások baleseteit

jelentsek be a központi statisztikai hivatalnál. Ebből a célból bejelentő lapokat fognak kapni és azok kitöltése körül kifejtett fáradságát az orvosoknak és sebészeknek a földművelésügyi miniszter azzal kívánja kárpótolni, hogy minden a statisztikai hivatalhoz beküldött baleseti jelentés kiállításáért tíz fillér díjat állapított meg. Az év elteltével az egy törvényhatóságtól beérkezett jelentéseket összeszámítják és az ezekért járó díjat együttesen küldik meg az orvosszövetség törvényhatósági fiókszövetségének az ott fennálló orvosi vagy özvegyi segélyalap javára.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. január 31. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 759.2 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 0.2 °C.

» maximuma: 1.6 °C. }
» minimuma: 1.0 °C. } tegnap.

Páranyomás: 4.5 mm.

Relatív nedvesség: 96. %.

Felhőzet: 10¹ Str.

Szélirány s erő: SE. 2. —

Csapadék 24 órai: 4.4 mm. ☉ hó 16 cm.

Harmatpont: 2.4 °C.

Borus, hideg idő várható némi csapadékkal.

Dr. Czirer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 31-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kereskedelmi tárca költségvetésének mai folytatolagos tárgyalásánál dühöngött a tisztelt honatyák között a hazabeszélés.

Molnár Antal a rendezett tanácsú városok tisztviselői számára is kedvezményes vasuti jegyeket kér.

Endrey Gyula a vidéki malmokat védi s azok számára is igényli azokat a kedvezményeket, a melyeket a fővárosiak élveznek. Kéri a makói vasut kiépítését is.

Major Ferenc a székely vasutak kiépítését sürgeti; Radocza János a budapesti malmok érdekében beszél; Szalay Károly után Kubik Béla a vasuti szabadjegyek eltörlését követeli.

Hegedüs Sándor miniszter kijelenti, hogy a székely vasutakat kiépítik, mihelyt kissé kedvezőbbek lesznek a pénzügyi viszonyok. A vasuti alkalmazottak fizetését javítani fogja s a pályaudvarok végleges rendezését a spekuláció kizárásával a közönség érdekében eszközölni fogja. A budapesti malmok közgazdasági jelentőségét elismeri, de a vidéki malmokat sem mellőzheti a kedvezményeknél, mert vannak pompásan berendezett vidéki malmok is.

Ezután a kereskedelmi tárca költségvetését eljenzés közben részleteiben is elfogadták s következett a földművelésügyi tárca költségvetésének tárgyalása, melyet Papp Géza előadó ajánlott elfogadásra.

TAVIRATOK.

— A Reichsrath megnyitása.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma nyitották meg az új Reichsrathot, melyen Körber miniszterelnök bemutatta Weigl kornelnököt. Erre a cseh radikálisok kiabálni kezdtek: *»Gyalázat! Weigl lengyel ember léte németül beszél, holott láthatja, hogy itt a szlávok vannak többségben.* Percenkig tartó lármá után Weigl munkára hívta föl a Reichsrathot. *Mikor a császárt háromszoros hoch-hal éltette, a német és cseh radikálisok kivonultak a teremből. Később visszatértek, mikor Weigl kornelnök éppen Viktória elhunytá fölötti kegyelet-*

nyilvánításról beszélt. Erre a cseh és német radikálisok fűlsiketítő lármát csaptak, melyből a következő felkiáltások hangzottak csak ki: *»Éljenek a bírok! Le az angol gazemberekkel, rablókkal, zsványokkal!* Erre a kornelnek a legnagyobb izgatottság között bezárta az ülést.

— **Bírok a Fokföldön.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fokvárosból jelentik, hogy Dewett búr tábornok meglehetősen nagy sereggel bevonult a Fokföldre.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi január hó 28-án s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vm. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püch Antal.

- V. 55. özv. Surdi Péterné — Surdi György özv. jog. — hh.
98. Hammel Henrik — kk. Hammel Henrik s t. törv. szül. kimond. — hh.
III. 152. Nagy-Hajmáson elhalt Kronfeld Móríc hagy. ügye. — mv.
170. Sárszegen elhalt Talabér Kálmán hagy. ügye. — rmv., fo.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 3087. özv. Laskay Ferencné — Laskay Emil s t. özv. jog. — mv.
3434. Fekete Jánosné s t. — id. R. Mouori József s t. öröks. — hh.
1. Boc István — Köncöl Judit házass. felb. — hh.
2. Kirchner János — Schmidt Erzsébet házass. felb. — hh.
169. özv. Hubb Elize — Sillai Sándor s t. 9000 korona. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 3446. Nedecký Jenő — Bozay Pál 11962 frt 73 kr.
51. Horváth Juli — Bakos János s t. törv. oszt. rész. — rmv.
142. Kis Varga József — Dudok János 14 kor. — hh.
143. Barber Izidor s t. — Szeibert Fülöp 600 kor. — hh.
163. Löbl Fülöp — Szügyi Juli s t. 250 kor. — rmv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 113. Matolics József — Jakab József s t. öröks. — mv.
124. Vinkovics György s n. — Vidovics Illés s n. vagy. köz. msz. — hh.
166. Andok József s t. — Andok Mihály öröks. — hh.
II. 118. Miklósa István — Mikola Imre végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 54. Nyakas Ferencné — Sánter János számad. — hh.
76. özv. Varga Istvánné s t. — Sas Ferenc s n. szerződ. érv. — rend.
77. Révész Antal — Konh Lipót s n. ing. teherm. — mv.
78. Góca György — Maltalics András st. ing. tjug. — hh.
112. Franz István — Schmidt István s t. öröks. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- II. 58. Beck József — Hedevics Mari végr. — mv.
59. Gazda József — Luksics Anna s t. végr. — rend.
67. Ratkovics Izsák — özv. Ratkovics Mihályné tjug. — mv.
69. Dr. Raics Lázár — illoskits Jakab végr. — mv.
72. Baranyamegye gyámpéztára — Szorg Lőrinc felsz. — vu.
86. Steinbok Armin — ifj. Antal Gyula végr. — hh.
87. Dani Lajos — Simon János végr. — rend.
88. Müller János — Molnár Róza s t. végr. — rend.
102. Herman Mária s t. vagyon köz. mszunt. — rend.
103. Ifj. Katona János — Hegyi Jánosné s t. végr. — hh.
105. Malaser E. s t. — Felner József végr. — hh.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- V. 140. Fa Lajos s t. — Benedek Samu teherm. — hh.
 III. 85. Paksvidéki takptár s t. — Bene István végr. — rmv.
 150. Bükös Sándor — Klein Ádám s t. végr. — hh.
 151. Wamoscher Nándor — Bosnyák Ivó végr. — fo
 155. Bihari Benő — Máté József végr. — rend.
 177. Maloschek József — Geiger Gyula végr. — hh.
 178. Gyöngyösi bank — Geiger Gyula végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 81. Rác János s t. lopás. — főt. kit.
 88. Lengyel Imre s t. becs. sért. — hh.
 118. Schulteisz Konrád s t. sért. — főt. kit.
 128. Balazs József s t. — főt. kit.
 III. 100. Farkas Pál jogt. elaját. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 119. Hahn Gáspár suly. t. sért. — vu., főt. kit.
 124. Grozdek Regina s t. többr. lopás s org. — főt. kit.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 2898. Adler Lipót suly. t. sért. — rmv.
 80. Kohn Fyula szeszjöv. kih. — fo.
 125. Fehér Szivák János lopás. — főt. kit.

Ellintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi febr. hó 4. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Filch Antal.

- V. 52. Acs Jebektor János s t. — özv. Acs Jebektor Istvánné özv. jog megszűnt.
 70. Flasics helyesen Flórschütz György — Tóth János s t. ing. birt.
 240. Nemes István — Jobbágy György s t. birói szemle.
 III. 134. Szakáll Ferenc s t. — Novák Pál s t. végr.
 192. Néhai jobbaházi Dóry Dénes hagy. ügye.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 50. Kis Samu György s t. — Czippán György Dávid számad.
 53. Hegedüs Erzsé Tóth Jánosné s t. — Hegedüs Erzsé Kovács Istvánné s t. öröks.
 100. Mikolics Mária s t. — özv. Korpás Józsefné végrend. érvényt.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 3446. Nedeczky Jenő — Bozzay Pál 11962 frt 73 kr.
 56. Szentmihályi Dezső — Betenbach Károly 771 frt 26 kr.
 165. Mindszenti Aurél — Szimics Flórián s n. 21 kor. 54 fill.
 167. Schneider Adolf — Kriser Antal 25 k. 50 fill.
 175. Majdics Péter — Gross Simon 1535 k. 99 fill.
 200. Stern A. és fia — Weisz Jakab csóányít.
 211. Müller Miklós s t. — Weisz Kálmán s t. végr. mszűnt.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 168. Sipos Éva — Domján József válóper.
 199. Kis Iván Mihály — Kovács János vagyon köz. mszűnt.
 201. Andik István — Győri Katalin válóper.
 205. Hamvas József — Timár Katalin válóper.

208. Dienes Zoltán — Petz Mariska válóper.
 III. 209. Zsivics Fülöp — Domjánovics Simon végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- III. 117. Gr. Teleky Gyula — Id. Cholnoky Imre szakértői díj.
 135. Kresz Antal — Kaiser Mihály végr.
 147. Braun Gábor — Zalaváry József végr.
 181. Singer Berta — Frank J. s t. végr.
 187. Letenyei takptár s t. — Spiegel Albert végr.
 219. Novák Ferenc — Toplicsanec János végr.
 222. Krausz Vilmos — Krausz Jakab végr.
 229. Kemény Fülöp — Mihalitz Mihály végr.
 230. Takács József — Takács Józsefné s t. végr.
 272. Brenner János — Fischl Viktor végr.

Előadó: Graff Károly.

- V. 12. Dienes György — özv. Jancsics Sándorné s t. 1800 kor.
 III. 104. ifj. Tóth Ferenc s t. — Tóth Ferenc tjug bek.
 114. Gaál Ferdinánd tlkv. kiv. kiad.
 115. Gaál Ferdinánd bordézsma lajstromba bej.
 116. Szabó Anna — ifj. Márcz János s n. perfelj.
 156. Sappás István s n. — Braksa Erzsébet hagy. illetve Lipozsencsits Antal tjug bek.
 160. Kollár Jánva — Novoszelác Manda szjog. törl. s tjug.
 186. özv. Kollarics Józsefné s t. — Habus Jakab végr.
 190. Kis Simon József — Varga Antal végr.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- V. 198. Bognár János — Bunovác István ing. teherm.
 III. 157. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos végr.
 158. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos végr.
 159. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos végr.

Büntető tanács.

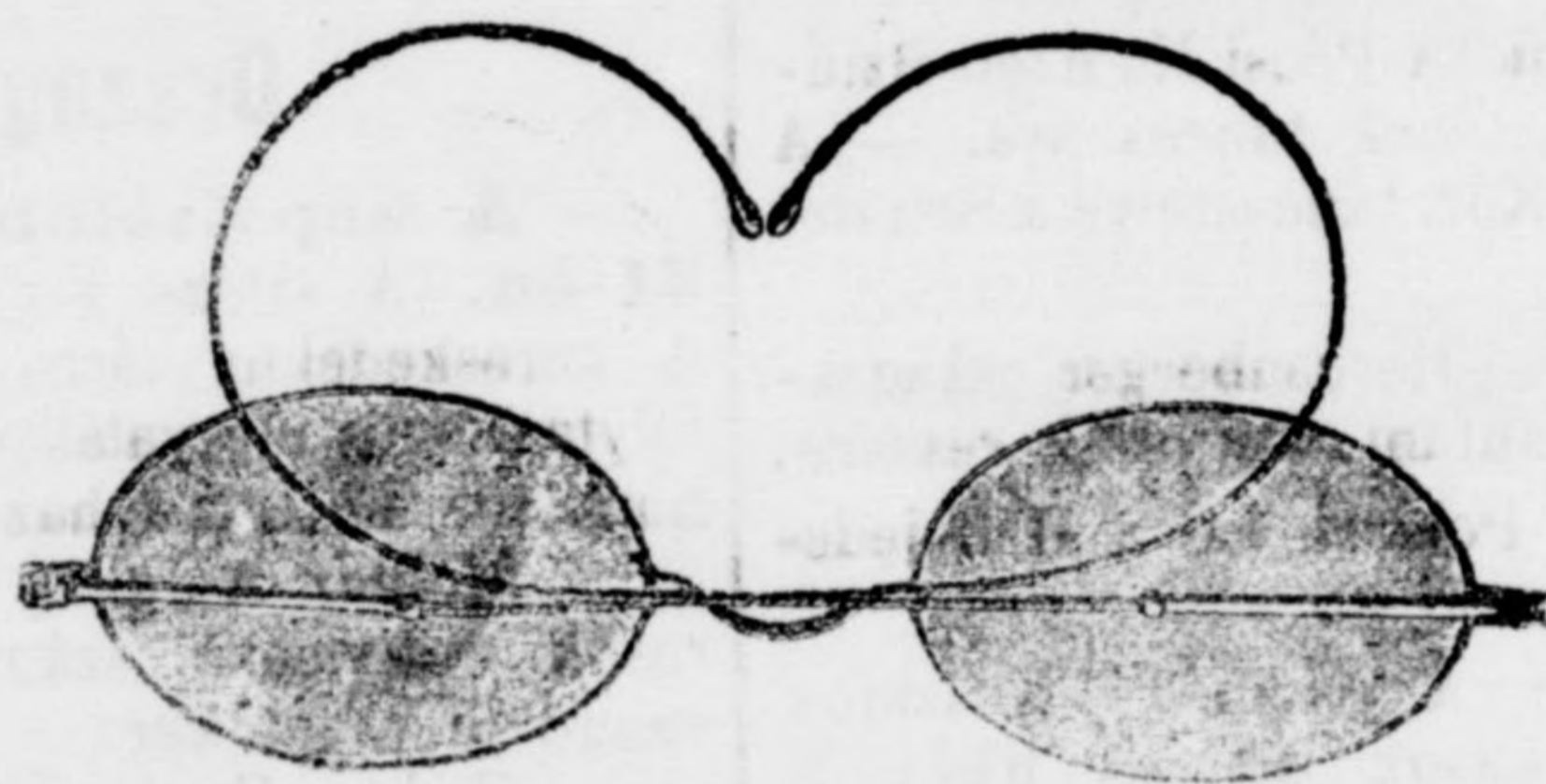
Előadó: Bocz Alajos.

- V. 163. Petes István lopás.
 Előadó: Nábráczky Lajos.
 V. 72. Szekeres Erzsébet hamis tan.
 107. Bata Jánosné hamis eskü.
 159. Kolep János s t. emberölés.
 III. 55. Ulrich Benedek s t. suly. t. sért.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 86. Pál József lopás.
 87. özv. Szörccsök Jánosné lopás.
 161. Holc József hat. ell. erősz.
 164. Pencz Henrik család.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító 1 frt,
 1 " " " Hegyi jegec-üveggel 3 "

Schönwald Imrénél

Pécsett, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

- 1 kg. kávé nyersen 1 frt 12 krért
 1 » » » Ma-
 nilla minőség, Cuba
 és Ceylon csak — 1 » 36 »
 1 kg. gyöngykávé — 1 » 50 »
 1 » Cubakávé finom 1 » 60 »
 1 » » » legfin. 1 » 80 »
 1 » Mocca » arabiai 1 » 80 »
 1 » Arany Jáva kávé 1 » 80 »
 1 » legf. pörkölt » 1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező árakon ajánl:
 1 liter jó rumot — — — 50 krért.
 1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — 90 »
 1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0,35 literes 50 kr., 0,7 literes 1 frt. — **Egyedüli elárusítás a »fehér kakas“-nál.**

- 1 liter legfinomabb Jamalkai rum — 2 frt.
 Cognac — 0,35 liter 55 kr., 0,7 liter 1 frt.
 Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.
 Legfinomabb orosz karaván thea
 10 deka — — — — 80 kr.
 Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.
 » » » kocka 1 » 46 kr.
 Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.
 Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron szerezhető itt be.

Szíves pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.